

کنج (قرآن)

کنج، زر و گوهری باشد که در زیر زمین دفن کنند، دفینه؛ به عربی کنز است .

فهرست مندرجات

- ۱ - معنای قرآنی کنز
- ۲ - عناوین مرتبط
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

معنای قرآنی کنز

کنز به مالی گفته می‌شود که جمع و ذخیره شود و نیز به چیزی اطلاق می‌شود که مال به وسیله آن حفظ می‌شود [۱] لغت نامه ج ۱۱، ص ۱۷۰۱۷، «کنج»
[۲]؛ ترتیب العین، ج ۳، ص ۵۹۸، «کنز».
و در اصل مالی بوده است که برای مواقع نیاز **دفن** می‌کرده‌اند و بعدها توسعه پیدا کرده و به هر مالی که انسان آن را حفظ کند و نگهداری نماید گفته می‌شود و اگر مالی زکاتش پرداخت نشود کنج گویند، هر چند ظاهر و آشکار باشد
[۳] مجمع البحرین، طریحی، فخرالدین، ج ۴، ص ۷۵.

عناوین مرتبط

- احکام کنج (قرآن) • اخراج کنج (قرآن) • ارزش کنج (قرآن) • استفاده از کنج (قرآن)
- درخواست کنج (قرآن) • زوال کنج (قرآن) • عذاب کنج اندوزان (قرآن) • مصادیق کنج اندوزان (قرآن)
- کنج اندوزی احبار (قرآن) • کنج اندوزی امتهای پیشین (قرآن) • کنج اندوزی اهل کتلب (قرآن)
- کنج اندوزی راهبان (قرآن) • کنج اندوزی فرعونیان (قرآن) • کنج اندوزی قارون (قرآن) • کنج اندوزی مانعان زکلت (قرآن)
- کنج اندوزی (قرآن) • آثار کنج اندوزی (قرآن) • کنج‌های بنی اسرائیل (قرآن) • کنج بیتیمان (قرآن)

پانویس

۱. ↑ لغت نامه ج ۱۱، ص ۱۷۰۱۷، «کنج»
۲. ↑؛ ترتیب العین، ج ۳، ص ۵۹۸، «کنز».
۳. ↑ مجمع البحرین، طریحی، فخرالدین، ج ۴، ص ۷۵.

منبع

